

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 32Sa/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0825100190
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominik Čipka
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0825100190.1

Uznesenie

Správny súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XX/XX, XXX XX F., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, o žalobe na obnovu konania vedeného na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 27Sa/2/2023, takto

rozhodol:

- I. Žalobu na obnovu konania **o d m i e t a**.
- II. Žiaden z účastníkov konania **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou datovanou dňa 11.03.2025, ktorá bola doručená Správneému súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj „správny súd“) dňa 11.03.2025, sa žalobca domáha obnovy konania vo veci právoplatného rozhodnutia Generálneho riaditeľstva ZVJS-d-12379/14-2019 zo dňa 7.2.2019. Žalobca uviedol, že dňa 7.3.2025 mu bolo doručené uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 6Ssk/32/2024 zo dňa 30.1.2025, ktorým bola zamietnutá jeho kasačná sťažnosť smerujúca voči uzneseniu Správneho súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.1.2024 (č. k. 27Sa/2/2023).

2. V ďalšom texte žaloby na obnovu konania žalobca prezentoval svoje subjektívne presvedčenie o nesprávnom právnom posúdení a nezákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu v konaní Krajského súdu v Žiline vedenom pod sp. zn. 29Sa/42/2019. Uviedol: „ Právoplatným rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 44 10 14 7450 zo dňa 16.1.2003 mi bol priznaný starobný dôchodok podľa § 21 zákona č. 100/2003 platného po 30.6.2003., na ktorý mi vznikol nárok podľa § 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 platného a účinného do 30.6.2002. Rozhodnutím zo dňa 5.8.2003 mi Sociálna poisťovňa odňala starobný dôchodok , ktorý mi predtým priznala právoplatným rozhodnutím zo dňa 16.1.2003 od 1.7.2002. Odňatie starobného dôchodku Sociálna poisťovňa vo svojom rozhodnutí zo dňa 5.8.2003 zdôvodnila ust. § 173i a § 21 ods. 3 zákona č.222/2003 o ktoré bol doplnený zákon č. 100/1988 a ktorého účinnosť nadobudla 1.7.2003 !!!!, teda rok potom, čo mi bol právoplatným rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 16.1.2003 priznaný od 1.7.2002 starobný dôchodok a riadne v mesačných dávkach vyplácaný starobný dôchodok, z mojich odvodov, teda z môjho majetku. Hoci ani doplnené retroaktívne ust. § 173i ods. 1 zákona č.100/1988 NEUKLADALO Sociálnej poisťovne odňať starobné dôchodky, priznané od 1.7.2002 do 30.6.2003 i napriek tomu v rozpore s týmto § 173i ods. 1 mi Sociálna poisťovňa svojim rozhodnutím zo dňa 5.8.2003 ODŇALA starobný dôchodok (predtým priznaný právoplatným rozhodnutím) od 22.9.2003 v sume 9.219.- Sk mesačne. Doplnené ustanovenie § 173i zákona č. 100/1988 ukladalo Sociálnej poisťovni LEN prehodnotiť ŇOU priznané starobné dôchodky za obdobie od 1.7.2002 do 30.6.2002 a ROZHODNÚŤ LEN u policajtov, ktorým služba založila nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 o tomto už vzniknutom nároku na starobný dôchodok podľa predpisov účinných po 30.júni 2003. Keďže mne služba založila nárok na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 účinného do 30.6.2002 a v zmysle § 143a) zákona č. 328/2002 sa na sociálne zabezpečenie nepoužijú od

1.7.2002 § 130 až 175, zákona č. 100/1988 (teda aj § 142 podľa ktorého GR ZVJS bolo zo zákona splnomocnené rozhodovať o starobných dôchodkoch , na ktorý vznikol nárok podľa § 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 účinného do 30.6.2002. Tak : Generálne riaditeľstvo ZVJS malo moju žiadosť zo dňa 7. 1.2019 odstúpiť orgánu príslušnému konať a rozhodnúť o mojej žiadosti a to : Sociálnej poisťovni, ústredie. Z uvedeného dôvodu tvrdenie GR ZVJS v napadnutom rozsudku, že „ právny názorom“ NS SR vyslovenom v rozsudku v danej veci zo dňa 30.4.2014, je GR ZVJS žiadateľovi o starobný dôchodok v zmysle §142 ods. 4 písm. c! zákona 100/1988. K tvrdeniu GR ZVJS v napadnutom rozsudku k právoplatnosti rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 5.4.2013, žeprávoplatným rozhodnutím GR ZVJS zo dňa 5.4.2013 bola účastníkovi konania zamietnutá žiadosť o priznanie starobného dôchodku (zo dňa 15.12.2008), odcitujem tiež z právoplatného rozsudku !!! NS SR , kde ako odvolací súd v danej veci, v rozsudku sp. zn. 7So/125/2009 zo dňa 25.8.2010

..... Z hľadiska posúdenia nevyhnutnosti takéhoto skúmania NIE JE PRÁVNE VÝZNAMNÁ skutočnosť ,že odporkyňa (teda Sociálna poisťovňa!!!) právoplatným rozhodnutím z 5.8.2003 podľa § 21 ods. 3, v spojení s § 173i a § 96 ods. 4 zákona č. 100/1988 ODŇALA NAVRHOVATEĽOVI starobný dôchodok s účinnosťou od 22.9.2003, lebo za nového právneho stavu sa navrhovateľ opätovne domáhal priznania starobného dôchodku (v danom prípade žiadosťou zo dňa 24.9.2005 !!!) o ktorom musí odporkyňa !!!! (teda nie GR ZVJS !!!) rozhodnúť s rešpektovaním ZÁKAZU DISKRIMINÁCIE. !!!!! Tým, že GR ZVJS protiprávne rozhodlo o mojej žiadosti zo dňa 7.1.2019, tak Krajský súd v Žiline mal svojím uznesením sp. zn. 29Sa/42/2019 zo dňa 28.9.2019 zrušiť rozhodnutie GR ZVJS zo dňa 7.2.2019 a uložiť GR ZVJS povinnosť odstúpiť Sociálnej poisťovni , moju žiadosť zo dňa 7.1.2019. !!! Keďže tak nekonal a rozhodol o nezákonne vydanom rozhodnutí GR ZVJS zo dňa 7.2.2019, tak aj toto uznesenie Krajského súdu v Žiline v danej veci, zo dňa 28.9.2019 je protiprávne. Toto sú dôkazy a skutočnosti na základe ktorých podávam žalobu na obnovu konania vo veci rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 7.2.2019.“

3. Vzhľadom k obsahu podanej žaloby na obnovu konania žalobcu bol správny súd povinný primárne skúmať, či sú splnené zákonom vymedzené podmienky k tomu, aby žalobu žalobcu na obnovu konania bolo možné meritórne prejednať.

4. Podľa ustanovenia § 472 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej „SSP“), žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu, ak :

- a) bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní,
- b) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadošťučinením,
- c) rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné.

5. Podľa § 481 ods. 1 SSP rozsahom žaloby na obnovu konania je správny súd viazaný.

6. Podľa § 481 ods. 2 SSP dôvodmi žaloby na obnovu konania je správny súd viazaný okrem prípadov, keď nie je viazaný žalobnými bodmi.

7. Podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP správny súd žalobu na obnovu konania uznesením odmietne, ak je zjavne nedôvodná.

8. Podľa § 483 ods. 2 SSP ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania nie je potrebné doručovať ostatným účastníkom konania na vyjadrenie.

9. Správny súd považuje za potrebné konštatovať predošlú genézu konania, ktorého obnovy sa žalobca domáha. Žalobca dňa 23.03.2022 podal Krajskému súdu v Žiline žalobu, ktorou sa domáhal obnovy konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 29Sa/42/2019, v ktorom sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže č. GR ZVJS-d-12379/14-2019 zo dňa 07.02.2019. Konanie o obnovu bolo vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 16Sa/13/2022. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 16Sa/13/2022 zo dňa 17.05.2022 žalobu na obnovu konania ako podanú neoprávnenou osobou odmietol, keďže mal za to, že už pri

jej podávaní nebola splnená podmienka spísania žaloby advokátom alebo žalobcom s právnickým vzdelaním podľa ust. § 479 SSP. Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 16Sa/13/2022 zo dňa 17.05.2022 podal žalobca kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6Ssk/100/2022 zo dňa 30.08.2023 tak, že uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 16Sa/13/2022 zo dňa 17.05.2022 zrušil a vec vrátil konajúcemu súdu na ďalšie konanie. Vzhľadom na vrátenie veci a po zriadení Správneho súdu v Banskej Bystrici sa konanie pôvodne vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 16Sa/13/2022 viedlo na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. ZA-16Sa/13/2022. Keďže vec bola kasačným súdom vrátená správneému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, bola zapísaná a vedená pod novou spisovou značkou sp. zn. 27Sa/2/2023. Správny súd uznesením zo dňa 17.01.2024 žalobu na obnovu konania vedeného na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. ZA-29Sa/42/2019 odmietol. Voči uzneseniu Správneho súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 27Sa/2/2023 zo dňa 17.01.2024 podal žalobca kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd SR v Bratislave uznesením zo dňa 30.01.2025 sp. zn. 6Ssk/32/2024, ktorým kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol.

10. V prvom rade je nutné vo všeobecnosti zdôrazniť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým sa účastník konania môže za splnenia zákonom ustanovených podmienok domáhať obnovy pôvodného (tzv. základného) konania správneho súdu. Prípustnosť žaloby na obnovu konania je v zmysle ustanovenia § 472 SSP daná len v prípade preukázania niektorého zo zákonom striktno vymedzených dôvodov pod písm. a) až c) ustanovenia § 472 SSP. V správnom súdnom konaní preto možno podať žalobu na obnovu konania iba z dôvodov *expressis verbis* uvedených v ust. § 472 písm. a) až c) SSP, a to proti výroku právoplatného rozsudku alebo uznesenia správneho súdu. Obnovu konania nemožno v žiadnom prípade (bez preukázania danosti niektorého z prípustných dôvodov obnovy už právoplatne skončeného súdneho konania) vnímať ako ďalší opravný prostriedok na „zrevidovanie“ výsledku právoplatne skončeného konania v prípade subjektívnej nespokojnosti účastníka konania s rozhodnutím vydaným v pôvodnom súdnom konaní. Je potrebné mať na zreteli špecifickosť konania v správnom súdnictve, v ktorom je nosná zásada jednoinštančnosti a voči meritórnemu rozhodnutiu správneho súdu je prípustné (pokiaľ to SSP nevylučuje) podať mimoriadny opravný prostriedok – ktorým je kasačná sťažnosť. Žaloba na obnovu konania je už ďalším zákonom aprobovaným mimoriadnym opravným prostriedkom.

11. Správny súd uvádza, že v ustanovení § 472 SSP sú taxatívne vymedzené tri dôvody, pre ktoré je možné žalobou na obnovu konania napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu, a to, ak: a) bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní, b) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadošťačením a napokon c) rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné.

12. Preskúmaním obsahu predmetnej žaloby na obnovu konania správny súd konštatuje, že žalobca neuviedol žiaden z vyššie uvedených zákonných dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania.

13. Ak by správny súd (s prihliadnutím na obsahové vymedzenie žaloby na obnovu konania) tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe posúdil ako dôvod obnovy konania upravený § 472 písm. a) SSP, t. j. že by bolo rozhodnuté v neprospech žalobcu v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej v konaní, je nutné zdôrazniť, že žalobca nepredložil, a ani neoznačil žiadne právoplatné rozhodnutie príslušného trestného súdu, ktorým by boli skutočnosť v zmysle § 472 písm. a) SSP osvedčené (rozhodnutie, z ktorého by vyplývalo, že subjekty uvedené v § 472 písm. a) SSP boli právoplatne uznané vinnými, resp. odsúdené za trestný čin, v dôsledku ktorého spáchania bolo rozhodnuté v neprospech žalobcu). Nebola tvrdená (a ani preukázaná, resp. osvedčená) príčinná súvislosť medzi trestným činom zákonom vymedzených subjektov a nepriaznivým rozhodnutím pre účastníka konania (žalobcu). Práve túto zákonnú podmienku - existenciu právoplatného rozhodnutia trestného súdu o spáchaní trestného činu uvedených osôb a to už v čase podania žaloby, žalobca neosvedčil, pričom je nutné zdôrazniť požiadavku, že z rozhodnutia trestného súdu (v nadväznosti na konkrétny skutok, pre ktorý by boli uznané vinnými uvedené osoby), by muselo byť súčasne bez akýchkoľvek pochyb možné vyvodiť konkrétnu príčinnú súvislosť trestnej činnosti už odsúdených osôb

vymienených v ustanovení § 472 písm. a) SSP práve so súdnym konaním, ktorého obnovy sa žalobca domáha.

14. Nie je možné konštatovať danosť ani druhej zo zákonnej možnosti a prípustnosti žaloby na obnovu konania podľa § 472 písm. b) SSP, keďže je potrebné zdôrazniť (obdobne ako pri vyššie konštatovanej prvej zákonnej podmienke), že pre naplnenie tejto podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania, resp. pre splnenie podmienky existencie dôvodu uvedeného v § 472 písm. b) SSP, je potrebné, aby o porušení základných práv a slobôd účastníka rozhodol Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ešte pred podaním žaloby na obnovu konania. Žalobca žiadne rozhodnutie ESLP, ktorým by bolo už v čase podania žaloby na obnovu konania rozhodnuté o porušení základných práv a slobôd účastníka konania (žalobcu) nepredložil, ani na takéto rozhodnutie nepoukázal vo svojej žalobe, a keďže ide o obnovu konania sociálnych veciach, kde zmysle § 203 ods. 2 SSP správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi, postupoval správny súd v zmysle § 481 ods. 2 SSP aj nad rámec výslovne žalobcom vymedzených dôvodov prípustnosti obnovy konania. Vzhľadom na uvedené potom správny súd poznamenáva, že správne mu súdu takéto rozhodnutie nie je ani známe z úradnej činnosti, a preto ani dôvod na obnovu konania v zmysle § 472 písm. b) SSP nie je tvrdený a ani osvedčený.

15. Súčasne má správny súd za to, že z obsahu žaloby na obnovu konania nevyplýva, a správne mu súdu nie je ani známa, ani eventúálna existencia dôvodu prípustnosti žaloby na obnovu konania v zmysle ust. § 472 písm. c) SSP, t. j. že by uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sa/42/2019, eventuálne následné uznesenie Správneho súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23Sa/2/2023 zo dňa 17.01.2024, bolo v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré by bolo pre účastníkov konania (t. j. aj pre žalobcu) záväzné.

16. Správny súd teda nezistil existenciu žiadneho zo zákonom predpokladaných dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania podľa § 472 písm. a), písm. b) alebo písm. c) SSP. Žalobca tieto skutočnosti ako dôvod prípustnosti obnovy konania v žalobe o obnovu konania ani neuvádzal, netvrdil ich a ani nijakým spôsobom neosvedčil, resp. nepreukázal. V žalobe o obnovu konania uvádzal len tvrdenia a skutočnosti, ktoré sú pre posúdenie prípustnosti obnovy konania právne irelevantné. Správny súd s poukazom na vyššie konštatované potom vyhodnotil, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná.

17. Správny súd v súvislosti s dôvodmi uvádzanými v žalobe na obnovu konania považuje za potrebné poznamenať, že právna úprava týkajúca sa konania o žalobe na obnovu konania (§ 472 a nasl. Správneho súdneho poriadku) obsahuje osobitné ustanovenia rozhodnutia správneho súdu o žalobe na obnovu konania jej odmietnutím (§ 483 ods. 1 písm. a) až e) SSP), pričom neobsahuje osobitný odkaz na všeobecnú procesnú úpravu týkajúcu sa správnej žaloby, (konkrétne na ustanovenie § 98 ods. 1 písm. a) až h) SSP), avšak skúmanie podmienok konania vo všeobecnosti vo všetkých konaniach podľa Správneho súdneho poriadku je povinnosťou správneho súdu v každom štádiu konania. Uvedené je potrebné poznamenať v súvislosti s poukazom na v správnej žalobe žalobcu uvádzaným predošlým rozhodnutím - uznesením Správneho súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.01.2024 pod sp. zn. 27Sa/2/2023, ktorým správny súd žalobu žalobcu na obnovu konania vo veci právoplatného uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 29Sa/42/2019 odmietol ako zjavne nedôvodnú, v spojení s uznesením Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 6Ssk/32/2024 zo dňa 30.01.2025, ktorý kasačnú sťažnosť žalobcu smerujúcu voči predmetnému uzneseniu správneho súdu zamietol ako nedôvodnú. Opätovnou žalobou na obnovu konania sa tak žalobca domáha obnovy konania, ktorého obnovy sa už raz domáhal a o ktorej žalobe na obnovu konania už rozhodol Správny súd v Banskej Bystrici dňa 17.01.2024 v konaní sp. zn. 27Sa/2/2023. Zjavnú nedôvodnosť tejto novej žaloby na obnovu konania (§ 483 ods. 1 písm. e) SSP) je tak možné - na posilnenie dôvodov už vyššie uvádzaných - vyvodiť aj z dôvodu už opakovaného podania žaloby na obnovu konania smerujúcej voči rozhodnutiu a konaniu, o ktorom už prv rozhodol správny súd v predchádzajúcom konaní o žalobe žalobcu na povolenie obnovy toho istého súdneho konania.

18. Žalobca v predmetnej žalobe na obnovu konania neuviedol žiadne dôvody, ktoré by napĺňali niektorú zo zákona vymedzenú prípustnosť obnovy konania v zmysle ust. § 472 písm. a), b), c) SSP a správny súd sám nezistil (§ 481 ods. 2 SSP) žiaden relevantný dôvod na obnovu konania, preto správny súd žalobu na obnovu konania odmietol ako zjavne nedôvodnú podľa ust. § 483 ods. 1 písm. e) SSP.

19. Správny súd poznamenáva, že vzhľadom na skutočnosť, že žaloba žalobcu na obnovu konania bola zjavne nedôvodná (§ 483 ods. 1 písm. e) SSP), správny súd v zmysle ust. § 483 ods. 2 SSP žalobu na obnovu konania nedoručoval na vyjadrenie žalovanému. O podanej žalobe na obnovu konania správny súd rozhodol uznesením bez nariadenia pojednávania, keďže k takémuto postupu boli splnené zákonné podmienky (§ 107 ods. 1, 2, v spojení s § 480 ods. 1 SSP). V danej veci nešlo o prejednanie veci samotnej, išlo o procesné rozhodnutie.

20. K zákonnej požiadavke vyplývajúcej z ustanovenia § 479 SSP správny súd dodáva, že z rozhodovacej činnosti Najvyššieho správneho súdu SR je zrejmé právnické vzdelanie žalobcu (napr. sp. zn. 9Sžsk/56/2020 ods.22, sp. zn. 9Sžsk/3/2021).

21. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. a) SSP v spojení s § 480 SSP tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania pred správnym súdom, pretože žaloba bola odmietnutá. Správny súd nezistil podmienky pre rozhodnutie o trovách konania podľa § 171 SSP.

Poučenie:

Doručené uznesenie je právoplatné (§ 151 ods. 2 SSP).

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Správne mu súdu v Banskej Bystrici. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach alebo konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa ust. § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Podľa ust. § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva

nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.